

základní postup rozborů silikátů

Stanovení ztráty žíháním

ČSN 72 0103*

JK -

Определение потери отжигом

Determination of loss by ignition

Tato norma se používá současně s ČSN 72 0100 Základní postup rozborů silikátů. Všeobecná ustanovení a určuje vážkovou metodu pro stanovení ztráty žíháním v materiálech v ní uvedených.

V této normě jsou zapracovány údaje ze ST SEV 2888-81 Žárovzdorné materiály a výrobky hlinitokřemičité. Stanovení ztráty žíháním.

Ve smluvně právních vztazích při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci mezi státy, které normu RVHP schválily, se používá (v odvolávkách, citacích a odkazech) přímo originál normy RVHP. Ustanovení souhlasná s normou RVHP jsou po straně označena čarou.

Podstata zkoušky

1. Vzorek se žíhá při teplotě (1100 ± 20) °C do ustálené hmotnosti. Úbytek hmotnosti odpovídá ztrátě žíháním.

Přístroj

2. Pro provedení rozboru se používá elektrická pec s automatickou regulací teploty.

Postup zkoušky

3. Do vyžíhaného a zváženého platinového nebo porcelánového kelímku se naváží 1 g vzorku. Kelímek se vzorkem se vloží do žíhací pece a pozvolna se zvyšuje teplota až na (1100 ± 20) °C. Po hodinovém žíhání při uvedené teplotě se kelímek vyjme, nechá se v exsikátoru vychladnout a zváží se. Žíhání se opakuje do ustálené hmotnosti.

Nahrazuje ČSN 72 0103 ze 7. 11. 1973

Účinnost od: 1. 1. 1984

30726